

Spaniumenn á pínu-bonkinum í trý korter

Spania-Føroyar

Fótbóltur: Enn eina ferð staðfesti føroyska fótbóltslandsliðið, at hugburðurin er framúr, og at liðið er so væl skipað, at sjálvt teir størstu hava trupulleikar at gera mál og harvið vinna sannførandi

Hondina á hjartað. Tey mundu vera mong, sum í sínum stilla sinni roknaðu við, at fótbóltslandsliðið leygardagin fór at fáa ein sovornan avsmurning, sum tað ikki hevði fingið áður. Teir størstu higartil vóru uppá sjei mál - 0-7 ímóti Jugoslavia, Rumenia og Noregi og 1-8 ímóti nýggja Jugoslavia - og tá spónsk bløð meiri enn róðu uppundir, at spanska sigursmetið, sum higartil var 12-1 ímóti Malta í 1983, hesa ferð fór at verða tikið, so var tað neyvan so langt frá tí, sum summir føroyingar kvíddu fyri.

Og so gekk tað beint mótsatt av tí, sum tey, ið hildu seg vera realistisk, hildu seg siggia í haysbrúnni.

Jens Martin Knudsen fekk rætt, tá hann í leygardagsblaðnum spáddi, at tað fór ikki at verða skráðl. Royndirnar fóru at koma

føroyingunum í kókandi ketlinum til góða, og veteránmálverjin visti seg at hava grein í sínum máli.

Avrikið hjá føroysku amatørnum ímóti mega fótbóltsstjórnum úr Barcelona og Real Madrid var framúr. Allir átjan spælarnir í føroyska hópinum tjena um árið neyvan meiri enn eina mánaðarløn hjá lægstlønna spanska landsliðsmanninum, men tað sást ikki inni á vøllinum.

Ætlanin brast

Gaman! Høvdu spaniolar bóltin nógv meiri, men teir spældu onga lotu føroyingarnar út av vøllinum, og upplagdu málmöguleikarnir kunnu teljast á fingrunum.

Ein partur av frágreiðingini um, at munurin ikki gjørdist meiri eyðsýndur, var, at spaniumenn ikki megnuðu at seta ferðina upp. Á Svagaskarði settu

John Petersen spældi væl á álopskenda miðvøllinum, men noyddist í seinna hálvleiki út við skaða

ítróttar sósíalurinn

Hagtøl

Spania-Føroyar 3-1 (2-1)

Í Gijón í Spania leygardagin 11. oktober

1997, kl. 20.15. 30.000 áskoðarar

1-0: Luis Enrique Martinez, 18.

2-0: Oli Alvarez, 27.

2-1: Jens Kristian Hansen, 44.

3-1: Luis Enrique Martinez, 82.

Spania: 1. Andoni Zubizarreta, liðformaður, Valencia - 2. Carlos Aguilera, Atletico Madrid (12. Albert Ferrer, Barcelona, 78) - 3. Santiago „Santi“ Denia, Atletico Madrid, 4. Abelardo Fernandez, Barcelona, 5. Sergi Barjuan, Barcelona - 8. Luis Enrique Martinez, Barcelona, 6. Fernando Hierro, Real Madrid (17. Josep Guardiola, Barcelona, 59), 10. Raúl Gonzalez Blanco, Real Madrid, 11. Guillermo Amor Martinez, Barcelona - 7. Oliverio Jesús „Oli“ Alvarez, Real Betis, 9. Juan Antonio Pizzi, Barcelona (16. Emilio Amavisca, Real Madrid, 70)

Gult kort: Einkí

Venjari: Javier Clemente

Føroyar: 1. Jens Martin Knudsen, GÍ - 7. Magni Jarnskor, liðformaður, GÍ. 2. Oli Johannesen, B36, 6. Jan Dam, HB, 3. Jens Kristian Hansen, B36, 5. Øssur Hansen, GÍ (18. Arnbjørn Danielsen, B36, 78) - 10. Sámal Joensen, GÍ (14. Ingi Rasmussen, HB, 89), 4. Pól Thorsteinsson, VB, 8. Julian Johnsson, B36 - 11. John Petersen, B36 (15. Jens Erik Rasmussen, Esbjerg, 48), 9. Jan Allan Müller, Esbjerg

Á beinkinum uttan at verða skiftir inn: 12. Bartal Eliassen, IF, 13. Heðin á Lakjuni, B36, 16. Jákup Mikkelsen, Herfølge, 17. Djóni N. Joensen, KÍ

Gult kort: Jan Allan Müller, 23

Venjari: Allan Simonsen

Dómaratrio úr Póllandi: Jacek Granat, K. Slabask og G. Burandt

teir úr triðja og í fjórða og kanska fimta gear, eftir at føroyingar tíðliga í 2. hálvleiki høvdu javnað til 1-1, men tað gjørdi teir ongantíð í Gijón. Ætlanin var, at Aguilera úti í høgru, og Sergi í vinstri skuldu renna føroysku verjuna sundur og saman og senda krossbólta í brotsteigin, men tað megnuðu teir ongantíð, og so vórðu Oli, Pizzi og Raul, sum fyri tað mesta vóru teir,

ið søktu inn í brotsteigin ikki so vandamikil, sum roknast kundi við, at stjørnur úr Real Madrid og Barcelona eiga at vera.

Sannførandi liðavrik

At spaniumenn ikki megnuðu at seta seg á spæl og umseta til mál, tantí føroyingum til almiklan sóma. Longu fyrstu tiggju minuttirnar vóru áhendingar um, at hetta fór at vera eitt

strið, har umboðini fyri pinkutjóðina úr Atlantshavinum fóru at hava ein finger við í undirhaldinum. Spurningurin var bara, nær kreftirnar fóru at ganga undan.

Og meðan minuttur datt av minutti, gjørdist tað greitt, at føroyingar orkaðu. Spádómurin hjá Jens Martini Knudsen í leygardagsblaðnum um, at hesa ferð vóru spælarnir nógv betri fyri, enn teir vóru fyrst í

septembur í fjør, tá tað skráðnaði síðsta hálva tíman ímóti Spania, varð staðfestur at vera rættur. Tað var nóg mikið til av krúti, og tað hevði aftur við sær, at allir spælarnir alla tíðina megnuðu at halda seg til tað, sum var avrátt frammanundan, og so var næstan tætt.

Umframt at spælarnir eru í betri venjing, enn teir vóru fyri trettan mánum síð-